

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. kamarai jogtanácsos által képviselt LZ Pénzügyi Szolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság (6., korábbi székhely:) felperesnek, a Ügyvédi Iroda (., levelezési cím: , ügyintéző: dr. ügyvéd) által képviselt alperes neve () alperes ellen gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének felelőssége iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. január 14. napján meghozott 29.G.40.749/2019/28. számú ítélete ellen a felperes 29. és 30. sorszámú, a másodfokú eljárásban 2. sorszámon pontosított fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az alperes 2006. április 28. napjától kezdődően a K Szervező Iroda Kft. (a továbbiakban: adós) vezető tisztségviselője volt, egyben kizárólagos tulajdonosa.
- [2] A törvényszék által megállapított tényállás szerint a számú ingatlanok az adós tulajdonában álltak 2006. májusától. Az adós 2006-tól kezdte meg a LC szám alatti helyiségének felújítását, kibővítését. A felújítás nem fejeződött be, a vendéglátó ipari egység nem nyitott ki. Az adós 2006. elején, illetve 2008. évben, 272.015.000 forint összegben kölcsönszerződéseket kötött a Takarékszövetkezet Zrt.-vel. Az adós a 2009. október 12-én kelt levelében likviditási tervet terjesztett elő a hitelező bank felé. A hitelező a kölcsönszerződéseket 2009. októberében felmondta, mert az adós a fizetési kötelezettségének nem tett eleget.
- [3] Az adós és a BS (a felperes jogelődje) 2009. december 15-én H együttműködési megállapodást kötöttek, amely alapján az adós társaság vállalta 5 év határozott időre a B S termékeinek forgalmazását és reklámozását, marketing díj fizetése ellenében. Rögzítették, hogy együttműködnek a S termékeinek forgalmazása, reklámozása, valamint az adós által a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások színvonalának emelése, a kulturált sörfogyasztás feltételeinek biztosítása céljából. A felújítás során a felperesi jogelőd sörcsapoló berendezése beszerelésre került, logói láthatók voltak. A felperesi jogelőd által 2011. március 2-án kiállított leszerelő lap rögzítette, hogy a L Clubbal 2014. december 15-ig érvényes szerződése volt, ennek ellenére az üzlet hosszú ideje bezárt, a

tulajdonosa elérhetetlen. A S 2011. március 7-én felmondta az együttműködési megállapodást a L Club tevékenységének megszüntetése miatt, és felszólította az adóst 19.549.740 forint megfizetésére. Ebből 500.000 forint meghiúsulási kötbér, 5.228.877 forint nem teljesített hl-ek utáni kötbér, 13.185.863 forint visszafizetendő támogatási összeg és 635.000 forint kihelyezett tárgyi eszközök értéke volt. Az adós a felszólítást nem vette át.

- [4] Az alperes és az adós társaság 2011-ben pert indított a szám alatti ingatlanokat érintő vételi jog jogellenes gyakorlásának megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt, 7.G.41.044/2011. számon. A felszámolás elrendelését követően az alperes vállalta a peres képviselettel járó költségek viselését.
- [5] A BS megbízásából a C Kft. követelés behajtása iránti eljárást folytatott le, majd 2011. október 21-én tájékoztatta a BS a követelésbehajtás iránti eljárás eredménytelen lezárásról. A BS 2012. július 19-én a felperesre engedményezte a 19.549.740 forint követelését.
- [6] A felperes 500.000 forint kötbér és járulékai megfizetése iránt fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte. A fizetési meghagyás az adós címéről „nem kereste” postai jelzéssel érkezett vissza. A fizetési meghagyás 2013. december 6-án jogerőre emelkedett.
- [7] A felperes 2014. február 21-én előterjesztett felszámolás elrendelése iránti kérelmére a Fővárosi Törvényszék a 2015. december 3. napján jogerőre emelkedett végzésével megállapította az adós fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását. A felszámolás kezdő időpontja 2016. július 7., felszámoló az YPLON Vagyonkezelő, Felszámoló és Pénzügyi Tanácsadó Kft., felszámolóbiztos VB .
Az alperes a felszámolóval felvette a kapcsolatot, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. §-ában foglaltak szerint az adós vagyonával elszámolt, eleget tett a beszámoló készítési és közzétételi kötelezettségének is.
A felperes hitelezői igényét a felszámoló 500.000 forint összegben nyilvántartásba vette.
- [8] A felperes a 2016. szeptember 29-én előterjesztett keresetét a Cstv. 33/A. §-ára alapította. Módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a Cstv. 33/A. §-a (helyesen: a 33/A. § (1) bekezdés második fordulata) alapján állapítsa meg az alperes felelősségét 500.000 forint tőke, valamint ez után 2011. március 8. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti kamat erejéig. Perköltség megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.
Állította, hogy az adós a felperesi jogelőd félrevezetésével jelentős összegeket vett át, melynek felhasználásáról nem számolt el, az átvett eszközökről sem adott számot. Ez az alperesi magatartás a felelősség megállapításának alapjául szolgál. Az alperes ezzel elvonta a hitelezői igények kielégítési alapját. Az alperes jogellenes magatartása folytán az adós nem tud helytállni a hitelező felperes felé. Álláspontja szerint az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2011. március 7. napjától fennállt.
Előadta, hogy sem az alperes nem volt elérhető a címén, sem az adós társaság a székhelyén. Az alperes és az adós a felperesi jogelőd felszólító leveleit nem vette át, a C Kft. képviselői személyes felkereséskor sem találták az alperest a székhelyén.
Hangsúlyozta, hogy a söröző nem kapott működési engedélyt, ezért nem alkalmas a sör értékesítésre, az adós nem teljesítette az együttműködési megállapodásban foglaltakat.
Kérte a felszámoló megkeresését annak közlésére, hogy az együttműködési megállapodás alapján átvett összeg miként került felhasználásra.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is. Álláspontja

szerint a felperes nem jelölte meg, és nem is igazolta a felelősségének megállapítását alátámasztó tényeket.

Vitatta, hogy az adós társaság 2011. március 7. napján fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

Sérlemelte, hogy a felszámolás elrendelésének alapjául szolgáló fizetési meghagyás, valamint az azt megelőző fizetési felszólítások rossz címre kerültek kézbesítésre, illetve a posta nem kézbesített szabályszerűen. Állította, hogy az adós sem a fizetési meghagyásról, sem a követelés átruházásáról nem kapott értesítést, a felperes és jogelődje a korábbi székhelycímekre küldte meg a felszólításokat. Kiemelte, hogy az adós székhelye 2006. április 28. óta a szám alatt van.

A felperesi állítással szemben előadta, a felperesi jogelődtől kapott összegeket a megállapodás szerint használta fel a L Club átalakítása, üzemeltetése érdekében. Az átalakítást megkezdték, már a belső kialakítás, a bútorok elhelyezése volt csak hátra, a felperesi jogelőd sörscapoló berendezéseit is kihelyezték, amit fényképekkel is igazolt. A L Club megnyitása nem az alperes magatartása miatt maradt el, hanem a bekövetkezett gazdasági válság folytán. A cél a kulturált sörfogyasztásra alkalmas helyiség kialakítása volt, amely megvalósult. Az egész ingatlan felújítása azonban még nem fejeződött be, így a söröző sem kaphatott használatba vételi, működési engedélyt.

Hivatkozott arra is, a felperes keresete idő előtti, mivel a felszámolási eljárás során az állapítható meg, hogy az adós társaságnak van vagyona, valamint az is, hogy jelenleg per van folyamatban nagyértékű ingatlanokkal kapcsolatban, mely per kimenetele befolyásolhatja a felszámolási vagyoni mértékét.

Hangsúlyozta, a felperes nem igazolta, hogy az alperes felelős lenne a fizetésképtelenségért. Álláspontja szerint az, hogy a társaság nem tudja fizetni a hitelezőit, önmagában még nem ad okot a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítására.

Kiemelte, mindenben együttműködött a felszámolóval, mindent megtett az adós társaság vagyoni megőrzése, a hitelezői kielégítések alapjának megmaradása érdekében. Hivatkozott arra is, hogy a fizetésképtelenség elkerülése érdekében, még a hitelszerződések felmondását megelőzően a hitelező banknál likviditási tervet terjesztett elő.

- [10] A törvényszék kifejtette, a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontja lényeges kérdés, mert csak az ez utáni ügyvezetői magatartások szolgálhatnak alapjául a Cstv. 33/A. §-ában szabályozott felelősség megállapításának. Mivel az alperes teljesítette az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségét, valamint a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámoló készítési, irat- és vagyonatadási, tájékoztatási kötelezettségét, ezért - az alperesi vitatásra figyelemmel - a felperesnek kellett volna igazolnia, hogy mely időponttól állt fenn a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet. A felperes azonban csak állította, de nem bizonyította, hogy 2011. március 7-től fennállt ez az állapot. A felperes többszöri tájékoztatás ellenére sem terjesztett elő arra vonatkozó bizonyítási indítványt, hogy az adós társaság mikor került fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetbe. A felperesnek a nyilvános cégadatok alapján lehetősége lett volna a beszámolók beszerzésére, a perben bizonyítékként való csatolására, amelyet elmulasztott.

Az a körülmény, hogy 2011 márciusában felszólító levelet küldtek az adós társaság részére, amely átvételre nem került az adós, illetve az alperes által, nem elegendő annak igazolására, hogy az adós fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Önmagában a fizetési meghagyás kibocsátása és annak jogerőre emelkedése sem. A nem fizetésnek a fizetésképtelenségen kívül lehetnek más okai, például beszámítási igény.

Hangsúlyozta, a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetet önmagában az nem alapozza meg, hogy az adós társaság egy hitelező követelését nem egyenlíti ki. Ennek az állapotnak a feltárásához az adós vagyoni helyzetének teljeskörű ismerete szükséges, de minimálisan legalább annak megismerése, hogy az adós társaság likvid, vagy könnyen likviddá tehető vagyona fedezi-e a

rövidlejáratú kötelezettségeket. A felperesnek kellett volna azt is igazolni, hogy az alperes tudomást szerzett, vagy gondos eljárás esetén tudomást szerezhetett erről az állapotról.

- [11] Kifejtette azt is, miután a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját a felperes nem bizonyította, így a bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy meg tudja állapítani, mely időpontot követő alperesi magatartások sérthették a hitelezői érdekeket. A felperes nem igazolta sem a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját, sem azt, hogy ezt követően milyen konkrét alperesi magatartások, milyen mértékben veszélyeztették a hitelezői igények kielégítését. Utalt arra, hogy a csatolt bizonyítékok (más perben szakértő által készített fényképfelvételek) és V I tanú vallomása alapján megállapítható volt, a L Club-ban egy nagy volumenű felújítás kezdődött, a felújítás előrehaladott állapotban volt, a sörcsapoló és a bs reklámot elősegítő eszközök is elhelyezésre kerültek. A felújítást követő üzemeltetés elmaradása, amennyiben az nem az alperesnek felróható, nem alapozza meg az alperes felelősségét. A felperes állította, hogy az együttműködési megállapodás alapján felvett összeg nem megfelelő felhasználása, az elszámolás hiánya alapozza meg az alperes felelősségét, mivel nem valósult meg az üzletben a kulturált sörfogyasztás. A felperes azonban annak körében sem tett tényállítást és nem is bizonyította, hogy miért az alperesnek lenne felróható az üzlet megnyitásának elmaradása. Kifejtette, az, hogy az ügyvezető nem jól méri fel a jövőbeni gazdasági lehetőségeket, illetve nem tud befejezni egy beruházást, az ügyvezetői felelősség áttörését nem alapozza meg, amennyiben az nem az ügyvezető felróható magatartásának következménye. A perbeli esetben az alperes oldalán nem merült fel olyan magatartás, amely a Cstv. 33/A. § felelősség megállapítását megalapozta volna.
- [12] Az alperesi védekezésben foglaltakkal kapcsolatban rögzítette, a pert a felperes nem indította idő előtt, mivel az adós már felszámolás alatt állt a keresetlevél előterjesztésekor. Annak a kérdése, hogy az adós vagyona elegendő lesz-e a hitelezői követelések kielégítésére, a felelősség megállapítását követő marasztalási perben bírhat relevanciával. Továbbá rámutatott, a fizetési meghagyással kapcsolatos jogérvényesítésre az ellentmondás jogintézménye szolgált, esetlegesen igazolási kérelem, kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelem. A felelősség megállapítási perben a jogerős fizetési meghagyás már nem támadható.
- [13] Rögzítette azt is, hogy a tanúként meghallgatott VB felszámolóbiztos megerősítette, az alperes együttműködött a felszámolóval, az adós vagyonának elszámolásával kapcsolatos kötelezettségeinek eleget tett. HP tanú a L Club felújításával, a támogatási összeg felhasználásával kapcsolatban releváns információval nem rendelkezett, VI tanú megerősítette, hogy az együttműködési megállapodás megkötésének időpontjában már folyamatban volt a felújítás, az együttműködés célja az üzlet fejlesztése volt.
- [14] Kifejtette, azért nem adott helyt a felperes 2019. november 26-án előterjesztett indítványának, hogy a bíróság keresse meg a felszámolót az együttműködési megállapodás alapján felvett összeg elszámolásával kapcsolatban, mivel a felperes indítványára a felszámolót már a 2019. október 10. napján tartott tárgyaláson meghallgatta, a felperes azonban a tárgyaláson nem vett részt, így kérdéseket sem tudott feltenni a felszámoló részére. A felperes saját mulasztása folytán esett el annak lehetőségétől, hogy a felszámoló felé a felperesi jogelődötől felvett összeg elszámolásával kapcsolatban kérdéseket tegyen fel. Hangsúlyozta, valamennyi tárgyaláson figyelmeztette a feleket a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 141. § (2) bekezdésében foglaltakra. A felperes a felszámoló megkeresésére irányuló indítványát a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjesztette elő. Az indítványnak történő helyt adás a per elhúzódását jelentette volna. Másrészt azért sem találta megalapozottnak a felperesi indítványt, mert a felperesnek először

a körben kellett volna tényállításokat tenni, hogy az adós társaság teljes vagyoni helyzete hogyan alakult 2011. november (helyesen: március) 7. után. A felperes azonban e körben nem tett tényállításokat sem, annak ellenére, hogy az alperes a felszámolás előtt, és a felszámolás elrendelését követően is eleget tett a mérleg és beszámoló készítési, közzétételi kötelezettségének.

- [15] Mindezekre tekintettel a felperes keresetét alaptalannak ítélte, a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 30.000 forint perköltséget.
- [16] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a Pp. 259. §-a, illetve ez alapján a Pp. 252. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú végzés (helyesen: ítélet) hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, illetve ha szükséges, az elsőfokú eljárás megismétléséről vagy kiegészítéséről történő döntést kért, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése (Pp. 206. §) az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem ésszerű. Másodlagosan azt kérte, az ítélet tábla a Pp. 253. §-a alapján határozzon az ügy érdemében, a perben érvényesített jog, illetve az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérelmekről is, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyal, illetve amelyről nem határozott. Perköltség igényt is előterjesztett.
- [17] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan. Az első fokon eljáró bíróság nem megfelelően állapította meg a tényállást, mivel a rendelkezésére álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, ennek következményeképpen a levont okfejtése sem lehet helytálló. Megalapozatlannak tartotta azt a megállapítást, miszerint a felperes nem bizonyította, hogy az adós 2011. március 7-től fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került. Előadta, a társaság a hiteleit sem tudta esedékességgel törleszteni, ezért lett felmondva a hitelszerződése, már ez is azt bizonyítja, hogy fizetési nehézségekkel küzdött. Nyilvánvaló tény továbbá, hogy nem állt likvid tőkeként rendelkezésére a felperesi jogelőd által visszakövetelt szponzorációs pénz, a szórakozóhely befejezésére sem állt rendelkezésre elegendő tőke, hiszen az a mai napig félkész állapotban van. Hibás az az elsőfokú érvelés, hogy azért nem állapítható meg a jogerős fizetési meghagyás nem teljesítéséből eredően a fizetéseképtelenség, mert az adós akár beszámítási kifogást is terjeszthetett volna elő, amit egyébként nem tett meg. Kiemelte, az adós ekkor nem 500.000 forinttal tartozott a felperesi jogelődnek, hanem közel negyven millióval. Nyilvánvalóan bizonyítja az adósi fizetéseképtelenséget a társasággal szemben akkor fennálló, lejárt követelésállomány, az, hogy az ingatlanra a jelzálogjogosult bank opciós jogot érvényesített, illetve, hogy a jogerős fizetési meghagyásból eredő 500.000 forint kötelezettségét sem tudta kiegyenlíteni, ami végül a felszámolás elrendeléséhez vezetett. Álláspontja szerint felesleges volt annak további bizonyítása az elsőfokú eljárás során, hogy az adós a felperes által megjelölt időpontban, azaz 2011. március 7-én fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, hiszen azt maga az alperes nyilatkozta: „Azt nem vitatom, hogy 2011. március 7-én már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt a K Kft., hiszen a nagy banki válság bennünket is magával sodort”. (2019. szeptember 10-i jegyzőkönyv). Az alperes elismerő nyilatkozatára tekintettel további bizonyítás felperest nem terheli.
- [18] Mindezek alapján hibázott az elsőfokú bíróság, amikor nem vizsgálta meg, hogy az alperesi magatartás sértette-e a hitelezői érdekeket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a lényeges tény, hogy az alperes nemhogy a felszámolást megelőző 3 évben, hanem már annál sokkal korábban, 2009. december 15. napján, a felperesi jogelőddel történő szerződéskötés napján sem a hitelezői érdekek figyelembevételével járt el. A szerződést - mely alapján a BS az általa nyújtott támogatást

biztosította -, egy olyan működési engedéllyel rendelkező üzletre kötötte meg, amely a valóságban nem az általa állított és a fényképeken szereplő szórakozóhelyre szólt. „Az együttműködési megállapodásban rögzített működési engedély... a kb. 60 négyzetméteres területre vonatkozott, azonban természetesen az építkezés befejezését követően a működési engedély a teljes területre megigénylésre került volna”. (2019. november 26-i jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés). Állította, nemhogy az üzlethelyiség nem rendelkezett ebben az időpontban érvényes működési engedéllyel, de az egész 2005 áprilisa óta tartó építkezés sohasem rendelkezett építési engedéllyel, és fennmaradási engedélyt sem kapott. Alperes a felperesi jogelőddel bő két és fél hónappal azután kötötte meg a szerződését, hogy fennmaradási engedély iránti kérelmet nyújtott be a VII. kerületi önkormányzathoz. Nyilvánvalóan tudta, hogy az általa folytatott építkezés engedélyköteles, és hogy arra engedéllyel nem rendelkezik. Építési engedély hiányában a felperesi jogelőd által folyósított összeget sem használhatta fel ebből adódóan jogszerűen, így nyilvánvalóan sértette a hitelezői érdekeket.

[19]Érelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a felszámolóbiztos újbóli meghallgatása iránti bizonyítási indítványának, pedig azt a felperes kifejezetten a tárgyaláson megtekintett fényképfelvételekre és ugyanazon tárgyaláson tett alperesi nyilatkozatokra tekintettel tette.

Vizsgálandónak tartotta azt az elsőfokú ítélet meghozatalát követően tudomására jutott tény is, hogy a szóban forgó, befejezetlen építés alatt álló, így működési engedéllyel azóta sem rendelkező ingatlan miként kerülhet szórakozóhelyként üzletszerű hasznosításra. Kérte a felszámolót nyilatkoztatni, hogy hasonló rendezvények kerültek-e megtartásra a felszámolás kezdete előtt, mert ha igen, úgy az ugyancsak a hitelezői érdekek sérelmét igazolja. Fellebbezéséhez kettő darab elektronikusan megvásárolt belépőjegy képét csatolta, melyen feltüntetésre került: ILL Mikulás-ILL Panorama, kapunyitás: december 7., szombat 23:00. Hangsúlyozta, a fellebbezéshez csatolt bizonyíték az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a felperes birtokába.

[20] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az álláspontja szerint megalapozott elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte azzal, hogy az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szerint kéri megállapítani. Bejelentette, hogy a jogi képviselő irodája alanyi adómentes kisadózó.

[21] Hivatkozott az alperesnek a fizetőképesség helyreállítása és a társaság vagyonának visszaszerzése érdekében tett erőfeszítéseire. Arra, hogy az ingatlanok fedezetére kölcsönt folyósító bank és az opció gyakorlására kijelölt jogosultak ellen az alperes az elvitt vagyon visszaszerzése érdekében azonnal, még 2009. december 28-án pert indított és - magánszemélyként viselve a költségeket - a felszámolótól kapott meghatalmazással jelenleg is harcol a vagyonért, beleértve ebbe az adós vagyonát is, amellyel a hitelezői érdeket maximálisan szolgálja.

Kiemelte a tárgyaláson meghallgatott üzletkötő vallomását, amely szerint már évek óta ismerte az alperest (volt egy megelőző támogatási szerződésük is, ami jól működött), jól ismerte az alperes által már üzemeltetett szórakozóhelyet és a megnyitni tervezett új szórakozóhelyre ott, a félkész új üzlethelyiségben írták alá az újabb támogatási szerződést.

Előadta, a bekövetkezett gazdasági válság és az euró alapú hiteltörlesztések elszabadulása nem olyan körülmény, amelyért a vezető tisztségviselő felelős lehetne. Arra senki sem készülhetett fel, hogy a havi 600.000 forint törlesztésből néhány hónap alatt 2.000.000 forint lesz. A felvett hitelből az alperes addigra már közel 100.000.000 forintot visszafizetett és mivel a banki törlesztés elsőbbséget élvezett, le kellett állítania az építkezést és ezért nem kaphatott a szám alatti épület - benne az új üzlethelyiséggel - fennmaradási engedélyt.

A felszámolóbiztos újbóli meghallgatása körében észrevételezte, az elsőfokú tárgyaláson, a felperesi indítványra megidézett felszámolóbiztos meghallgatásakor mindenki jelen volt, csak a felperes,

illetve jogi képviselője nem jött el. Bizonyítania a felperesnek kellett volna, a távolmaradása következményeit viselnie kell.

Az új bizonyítékként csatolt belépőjegyekkel kapcsolatban észrevételezte, a felperes minden ténybeli igazolást nélkülözve jelentette ki, hogy ez csak most jutott tudomására. Nem tudja, hogy a felperes mit kívánt ezzel bizonyítani, mivel a bizonyítékon nincs olyan adat, vagy információ, amely azt az alpereshez kötné, vagy amivel azt igazolná, hogy az alperes a hitelezőket megkárosítja, így a fellebbezési eljárásban jogi relevanciával nem bírhat.

[22] A fellebbezés alaptalan.

[23] A törvényszék a tényállást helyesen állapította meg, és érdemben helytálló a kereset elutasítását eredményező jogkövetkeztetése, melynek indokolásával is egyetértett az ítéletábra, azt nem ismétli meg, csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.

[24] Mindenekelőtt leszögezi, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a fellebbezésben a fél nem hivatkozhat olyan új tényre, illetve bizonyítékra, amelyre a gondos pervitel mellett már az elsőfokú eljárásban is lehetősége lett volna. Rámutat az ítéletábra, a fellebbezéshez csatolt belépőjegyek valamelyik (nem megállapítható) év december 7-re szóltak, az elsőfokú bíróság a 2020. január 14-én tartott tárgyaláson hozta meg és hirdette ki az ítéletét, a felperes pedig semmivel nem támasztotta alá, hogy a csatolt bizonyíték az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a birtokába. Ezért az ítéletábra a felperes által a fellebbezéséhez csatolt okirati bizonyítékok figyelembevételét, illetve értékelését mellőzte.

[25] Rámutat az ítéletábra, a felperes a fellebbezésében hangoztatott tényállításai körében két okból is túlterjeszkedett a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti felelősség megállapítása szempontjából releváns tények körén. Egyrészt, mivel a nem vitatott tényállás szerint a felszámoló 500.000 forint összegben vette nyilvántartásba a felperes hitelezői igényét, és a felperes a keresetében 500.000 forint tőketartozás erejéig kérte az alperes vezetői felelősségének megállapítását, nincs annak jelentősége, hogy a felperes állítása szerint 2011. március 7-én az adós közel 40.000.000 forinttal tartozott a felperesnek. Másrészt, mivel a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját 2011. március 7-re tette a felperes, így semmilyen jelentősége nincs annak sem, hogy a felperes miként értékeli az alperesnek a 2019. december 15-i, az adós és a felperes között létrejött, a felperes hitelezői igényét megalapozó szerződés megkötéskori magatartását. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti alperesi felelősség fennállásának szempontjából - ahogyan azt az elsőfokú ítélet is hangsúlyozza - kizárólag a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése utáni alperesi tevékenység vizsgálható.

[26] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontja alátámasztására a felperes egyebekben az elsőfokú eljárás folyamán is hangoztatott érveit ismételte meg, melyeknek tekintetében az ítéletábra teljes mértékben osztotta a törvényszék álláspontját. Az adott ügyben az alperes teljeskörűen eleget tett az éves beszámolók készítése, közzététele és a felszámoló irányába történő elszámolás iránti kötelezettségeinek. Erre tekintettel nem volt mellőzhető az adós vagyoni helyzetének részletes feltárása, annak vizsgálata, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének a felperes által állított időpontjában az adós társaság likvid vagyona - készpénz, vagy könnyen készpénzzé tehető egyéb eszközeinek állománya - fedezte-e a rövid lejáratú kötelezettségeit, amennyiben nem, úgy ez az állapot mikortól állt fenn.

[27] Kiemeli az ítéletábra, a törvényszék a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzéseiben - hat alkalommal - és tárgyaláson kívül hozott végzésében is tájékoztatta feleket a Pp. 3. § (3)

bekezdésében, 136/B. § (3) bekezdésében, 141. § (2), (6) bekezdésében, 164. § (1) bekezdésében írtak szerint a jogvita eldöntése érdekében bizonyításra szoruló tények, a bizonyítási teher, a bizonyítás sikertelenségének következményei általános szabályairól.

A felperes fellebbezésében hivatkozott 2019. szeptember 10-i tárgyalást követően, a 2019. november 26-i tárgyalásról felvett 27. sorszámú jegyzőkönyv szerint az alperes képviselője határozottan úgy nyilatkozott, vitatja, hogy 2011. március 7-én már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt az adós társaság. A törvényszék ezt követően tájékoztatta a feleket, hogy a Cstv. 33/A. §-a szerinti felelősség megállapítás körében nem csak a felperes felé fennálló tartozást kell figyelembe venni, hanem az adós teljes működése tekintetében kell azt igazolnia a felperesnek, hogy az adós 2011. március 7-én fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, azaz likvid vagyonát jóval meghaladta a rövid lejáratú kötelezettségek összege. A törvényszék e tárgyaláson felhívta a feleket egyebek mellett arra is, hogy további bizonyítási indítványait, bizonyítékaikat 30 napon belül terjesszék elő. A felperes a felhívásra nem nyilatkozott, semmilyen bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az ítéletábra ezért egyetértett a törvényszéknek azzal a következtetésével, hogy a felperes által előadott tények és a szolgáltatott bizonyítékok a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját nem támasztották alá.

- [28] Egyetértett az ítéletábra a törvényszéknek azzal a megállapításával is, hogy a felperes az alperes terhére értékelendő vezetői magatartások körében sem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy előadjon és bizonyítson olyan tényeket, melyek a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte utáni időszakban támasztják alá, hogy az alperes az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezáltal a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését meghiúsította. A fellebbezésben hivatkozott, 2011. március 7-i időpontot megelőző időszak vizsgálata pedig a fentebb már kifejtettek miatt nem merülhet fel.
- [29] A törvényszék körültekintően megindokolta, miért nem adott helyt a felperes 2019. november 26-án előterjesztett indítványának, hogy a bíróság keresse meg a felszámolót az együttműködési megállapodás alapján felvett összeg elszámolásával kapcsolatban, az ítéletábra a kifejtett indokaival egyetértett.
- [30] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete az alkalmazandó anyagi jognak megfelel, a bizonyítékok értékelése nem volt okszerűtlen, a fellebbezésben foglaltak nem tették indokolttá további bizonyítás lefolytatását, eltérő jogi következtetés levonását, az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntésének felülmérlegelését. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával - a fellebbezésben foglaltakra tett kiegészítéssel - helybenhagyta.
- [31] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, megfizetni tartozik továbbá alperesnek a másodfokú eljárással felmerült jogi képviselési költségét, melynek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján állapította meg.

Budapest, 2020. november 19.

. Hunyady Mariann s.k. . Horváth

Andrea s.k.. Czifra Veronika s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

bíró